

Saadant finder allerede Sted nu. Derfor siger jeg: Man kan ikke her komme og udtale mod et saadant Lovforslag flige Ting, som allerede nu finde Sted. Naar man vil sige: Med Hensyn til Regjeringen er det en anden Sag, og naar man seer Sagen fra den Side, at Regjeringen er useilbarlig, og at Befolkningen slet ikke forstaaer, hvad der tjener til dens Bedste, ja, saa kan jeg forstaae, at man fremkommer med dette Raisonnement; men vi, som troe, at Menighederne ogsaa have Forstand paa, hvad der tjener til deres Bedste, og som troe, at Regjeringen ikke alene har Forstand derpaa, vi see Sagen fra et andet Standpunkt. — Man siger, at Fristelse for unge Mænd ogsaa vil komme ved saadanne Leiligheder. Ja, men skulle disse unge Mænd, som have taget deres Embedsexamen, og som ere bestemte til i deres Raad at virke baade kristeligt og moralsk for deres Medmennesker, være saadanne Nør for Binden, at Fristelse skulde være saa farlig for dem? Ere de saa svage, at de bøie sig for Fristelsen, hvorledes kan man da bruge dem til Embedsmænd rundt omkring i Landet, hvor de netop ved deres gode Exempel skulle staafæste deres Lærdoms Rigtighed, naar de give efter for saadanne Fristelser? Nei, man kommer til at bevise mod sig selv ved at fremføre flige Indvendinger og Betragtninger, de ere mere stikede til at nedsette dem, i hvis Lærb man meest troer at tale. De smaa Menigheder ville ingen Præst kunne faae, thi Ungen vil søge saadanne Raad! Ja, det vil i saa Henseende ikke blive anderledes, end hvad der nu finder Sted, thi ogsaa nu viser det sig, at Hensynet til Livsgjærning og Livsvirksomhed ikke altid er det, der stilles øverst, men at det derimod er Hensynet til Embedsindtægterne og andre saadanne Ting, der meest gjør sig gjældende. Endelig er der anført en Grund, og det er den, at Kirkeministeren nu staaer til Regjering for Rigsdagen for den Brug, han gjør af sin Ret til at besætte Embeder. Jeg har virkelig haft ondt ved at troe, at det er et Medlem af Folkethinget, der har sagt dette; thi det ærebe Medlem, skulde man troe, maa dog vide, hvilken Indflydelse Rigsdagen har i saa Henseende, og hvilke Midler den har i sin Magt, for at komme en Minister tillids, der

besætter et Embede urigtigt. Jeg troer, at man blot behøver at nævne dette, for at samtlige øvrige Medlemmer kunne see, at hvad det ærebe Medlem derom anførte, ikke holder Stik.

Det ærebe Medlem for Thisted Amts 4de Valgtreds (Schjöring) udtalte sig i Gaarsmødet paa en Maade, der viste, at han saae Sagen alvorligt, at han med stor Interesse havde sat sig ind i Lovforslaget og for sit Vedkommende vilde bidrage til, at det kunde blive saa godt som muligt. Hans Grunde skal jeg nu tillade mig at tage lidt i Betragtning. Det ærebe Medlem — og det er Tilfældet med flere andre ærebe Talere — har ikke fundet, at Forslagsstillerne havde Ret i, at der er en vis Forbindelse mellem Frimenighedsloven og det foreliggende Lovforslag. Om Dhr. nu have Ret paa deres Side, eller vi paa vor, er mig omtrent en lige-gyldig Sag; thi de samme ærebe Medlemmer have meent, at der i og for sig var Grund tilstiede for, at et saadant Lovforslag fremkom, og om man derfor ikke er enig i Motiverne, er dette Noget, man meget roligt kan finde sig i. For mig staaer det nu saaledes, at der er en Forbindelse mellem disse to Lovforslag, og at Modstanden mod dette Lovforslag, her ligger for, egentlig først bliver overraskende, naar man seer denne Sag i Forbindelse med Frimenighedsloven. Man har sagt, at Frimenighedsloven ikke var en Lov for Mindretallet alene, men en Lov, som ogsaa Fleertallet maatte kunne benytte. Ja, det kan jo siges, at Fleertallet kan benytte den, men for det Første vide vi jo dog Alle tilsammen, at det kun vil være enkelte Mindretal, som ville benytte en saadan Lov, og at det kun er ganske enkelte Mindretal, hvis Trang har gjort, at den høitærede Kirke- og Underviisningsminister nu har anseet det for rigtigt at indbringe et saadant Lovforslag. Paa den anden Side mener jeg heller ikke, at den Lov, der er os forelagt, med nogenstomhelst Ret kan siges at kunne benyttes af Fleertallet; thi der staaer udtrykkeligt, at den Præst, en saadan Frimenighed vælger, skal være en af Folkekirkens Præster, som ikke samtidigt har nogen anden Ansættelse i Folkekirken, men hvormange er